

פר"ץ וזר"ח, פרץ בתחילה וזרח
 בסוף "וכבוד יהוה עליך זרח"
 "וזרחה לכם יראי שמי שמש
 צדקה" הצדקה דבוקה בשמש בין
 צדי"ק לצד"ק והוא סוד היחוד.
 והטעם "והיה אור הלבנה כאור
 החמה ואור החמה יהיה שבעתים
 כאור שבעת הימים ביום חבש
 יהוה את שבר עמו" וכו'. אם תבין
 פסוק זה על אמתתו תמצא הכל
 גלוי לפניך.

"והיה יהוה למלך על כל הארץ"
 שלא יכנס נחש למקדש "לא
 יוסיף יבוא בך עוד ערל וטמא"
 "ונחש עפר לחמו" "לא יראו ולא
 ישחיתו בכל הר קדשי" כי ההורס
 גבולו נקרא משחית, ובאותה
 שעה נקרא דעה "כי מלאה הארץ
 דעה את יהוה" בהיות עץ הדעת
 טוב ורע מתמלא מן הדעת לכל
 הצדדים אז לא יהיה טוב ורע אלא
 הכל טוב בלי פגם בעולם וזהו

תם ונשלם השבח לבזרא עולם

מעשה נורא

מר' יוסף דילה ריינה

ראיתי בקונטרסים כתיבת יד נושן שהעתיקו אותו ג"כ מקונטרס ישן נושן ומעושה אשר מצאו אותו בגנוזי הספרים אשר בצפ"ת תוב"ב מכתיבת יד הר' יהודה מאיר ז"ל תלמידו של ר' יוסף דילה ריינה כי שם היה עמו בשעת מעשה הגדול אשר עשה כשהיה בארץ הגליל היא צפת תוב"ב שנתן אל לבו לפצור ולהביא הגאולה וכמדומה לי שהיה מזמן קדמון מאד לפי שלא נודע מאיזה זמן היה זאת המעשה והרמ"ק ז"ל הביאו בספר הפרדס וגם מצאתי כתוב בין כתבי שבח ויקר גדולת האר"י ז"ל כי פעם אחד נתגלגל בכלב שתור ובא לפני האר"י ז"ל ויבך ויתחנן לו להשיב לו מרעתו ולתקנו לפי שהיה משתמש בשמות הקדש וראיתי להעתיקה פה וז"ל (וכן מביאו המהרח"ו).

לבי לדרוש ולתור בחכמה אשר נתן לי האלקים כי אין טוב לבלות ימינו בלי תועלת ולא לחינם חנני אלקים מזאת החכמה רק לעשות נחת רוח ליוצרינו להעביר רוח טומאה והגלולים מן הארץ ולהביא משיחנו ויפרקנו מצרינו. ויענו חמשת תלמידיו כלם פה אחד ויאמרו אדונינו מורינו ורבינו הננו מוכנים לכל אשר תצונו וכל אשר תחפוץ נעשה כי ה' אלקיך

מעשה גדול ונורא מן יוסף דילה ריינה שהיה אדם גדול וחכם ובקי בחכמת הקבלה מעשית והיה יושב בארץ הגליל היא צפת תוב"ב. והיה היום ויתן אל לבו לפצור ולהביא הגאולה ולהעביר ממשלת זדון מן הארץ והנה היו לו חמשה תלמידים אשר היו עמו יום ולילה לכל בקשתו וגם היו בקיאים בחכמה ההיא כמו שלמדו ממנו ויאמר אליהם בניי הנה נתתי אל

עמך ואנחנו עבדיך ותלמידיך ועשה ככל אות נפשך. ויאמר אליהם אם כן זאת עשו הטהרו והחליפו שמלותיכם והיו נכונים לשלשת ימים אל תגשו אל אשה והכינו לכם צדה כי ביום הג' נצא השדה ולא נשוב אל בתינו עד התנחל בני ישראל איש נחלתו בארץ הקדושה בעזרת נורא עלילה ואשר לו הכח והנותן ליעף כח בימינו ה' נאדרי בכח. ויהי כשמוע התלמידים את דברי רבם קמו בזריזות ובחוזק גדול ללבוש בגדים נקיים ויטהרו ויחליפו שמלותם ויקחו בידם צדה ומזון פת נקיה אשר עשו אותו בטהרה ולא נגע בהם אשה. ויבואו אליו ביום השלישי והנה גם הוא נצב לבדו בבית מדרשו בקדושה ובטהרה גדולה ובפרישות גדולה, מתבודד וראשו בין ברכיו. ויהי בבואם הרים ראשו ויאמר אליהם בואו בניי ברוכי ה' ויהי נועם ה' אלקינו עלינו יהי רצון שתשרה שכינה במעשה ידינו ויסכים עמנו הקב"ה ויעזרנו על דבר כבוד שמו

ויענו ויאמרו אמן כן יאמר ה' וחפץ השם בידך יצלה.

אחר הדברים האלה לקח ר' יוסף הנז' כל מיני מרקחות וקסת הסופר במתניו ויאמר אליהם קומו נצא ויצאו ויבואו אל מירון ויבואו על קבר הרשב"י וישתטחו על קברו וילינו שם בלילה ההוא וכל הלילה לא ישנו רק שינת עראי ויהי לעת הבקר מעט קודם עלות השחר נתנמנם הר' יוסף ויבא אליו בחלום הרשב"י ובנו ר' אלעזר ויאמרו לו למה תכניס ראשך במשא כבוד אשר לא יעלה בידך וכוונתך רצויה אם יעלה בידך ולכן הזהר והישמר מאד על נפשך. ויאמר אליהם אל אלקים הוא יודע כוונתי ורחמנא לבא בעי ויעזרנו על דבר כבוד שמו המחולל ויאמרו לו ה' אלקיך ירצך. ויהי בבוקר הלכו לעיר טבריה וילכו בשדה ויבואו אל היער אשר אילנות הרבה וישבו שם כל היום ההוא ולא פסקו מגירסא ובתענית ולא היו מסתכלים ולא רואים שם

ושם אדם ולא בהמה רק עופות השמים. והיו עוסקים בצידוף שמות הקודש ובייחודים הנודעים להם בקדושה ומורא גדול והיו הולכים בכל בקר לטבול בים טבריה כ"ו טבילות רצופות כנגד שם ההוי"ה והיו מכונים על כל טבילה וטבילה לצרוף וייחוד הנודע להם. כמשפט הזה עשו שלשה ימים רצופים ושלשה לילות בתענית לילה ויום, ובלילה לא היו אוכלים שום בעל חי לא בשר ולא דגים לא יין ולא שכר. ויהי לעת ערב בעלות המנחה ויקם ר' יוסף עם תלמידיו ויתפללו מנחה בקול ערב בכוונה גדולה ועיניהם סגורות וכשהגיעו לשמע קולנו אמרו ענינו ובמקום שהיו מזכירין שם ההוי"ה בכינוי אדנות הם היו מזכירים את השם הגדול ככתבו בנקודות הידועות וייחודין הצריכין. והרבה הפצירו בתפלה ארוכה ובהשבעות גדולות לכל מלאכי עליון הנודעים אצלו עד שבסוף אמר ההוי"ה בצירוף שם מ"ב ענינו בעת ובעונה הזאת

ובכת השם הגדול הזה השביע לאלהיו הנביא שיבא מיד אליו בהקיץ וידבר עמו ויורה אותו את אשר יעשה כדי להביא מחשבתו לפועל. וגמר תפלתו ונפלו על פניהם בנפילת אפים ומיד אחרי נפילת אפים והנה אליהו הנביא בא במרוצה ובפתע פתאום עליהם נגלה ויאמר אליהם הנה עתה באתי ומה אעשה לכם ומה בקשתכם אשר הפצרתם בתפלה. ויקם ר' יוסף על רגליו הוא ותלמידיו וישתחו אפים ארצה ויאמרו שלום לאדונינו אבי אבי רכב ישראל ופרשיו נביא אמת קדוש ה' מבשר טוב משמיע ישועה אל נא ירע בעיני אדוני כי הפצרתי להביאך אלי כי גלוי וידוע לפני אלקינו כי לא לכבודי ולעצמי הטרחתי עליך רק קנא קנאתי לכבוד קב"ה ושכינתיה ואתה לך ראוי לקנא קנאת ה' צבאות כי כך אומנותך ולכן תיפול נא תחינתי לפניך והראנו הדרך אשר אוכל לכבוש

יציאת החכמה

ויאמר לו, דע לך כי הדבר אשר אתה חושב לעשות כבוד ממך הדבר ולא יעלה בידך כי בעוונות הקליפות וסמא"ל וסיעתיה גברו מאד ולא תוכל להם כי צריך תוספת טהרה גדולה ופרישות גדול ולהבדל מענייני העולם הזה ולהוסיף סיגופים וטבילות כי לא תוכל להם בלא זה אולי יפגעו בך ויזיקוך. אבל דע כי כוונתך רצויה אם תוציא מחשבתך לפועל אשריך וטוב חלקך אבל עצתי היא חדל לך פן יפגעו בך ס"מ וסיעתיה כי לא תוכלו לו. ויען ר' יוסי ויאמר אל נא אדוני אל תרפה את ידי וחזקני ואמצני כי נשבעתי לא אשוב אל ביתי עד אוציא ואקים שכינתא קדישא מגו עפרא ואתה גם אתה ברוך ה' תן ידך עמנו והורני כדת מה לעשות ועלי המצוה לשמור את כל אשר יצוה אדוני את עבדו ואני מוכן ומזומן למסור נפשי ורוחי למות לכבוד קודשא בריך הוא ושכינתיה אך יבא נא דברך מה נעשה כי עליך עינינו. ויהי כשמוע אליהו הנביא

את דבריו כי הוא חרף נפשו למות לכבוד קב"ה ושכינתיה אז אמר לו מה אוסיף לדבר אליך עוד ואם יעלה בידך ותוכל לעמוד נגד ס"מ וסיעתו ותשמור את אשר אנכי מצוך היום אשריך וטוב חלקך ונעים גורלך. ועתה זה הדבר אשר אתה ותלמידך תעשו בשדה רחוק מן הישוב כאשר ישבת עד עתה ולא יראה ולא ימצא עמכם מאדם עד בהמה ותשבו שם כ"א יום ולא תאכלו ולא תשתו רק מלילה ללילה ומאכל שלכם יהיה לחם ומים לבד ולא תאכלו לשובעה רק כפי אשר תדעו בעצמכם שתוכלו לחיות. ובכל לילה תמעטו מעט באכילה עד שתרגילו עצמכם באכילה מעט מועיר ותרגילו להריח בשמים בעניין שיהיה החומר שלכם זך ונקי ותוכלו לסבול מראות מלאכי עליון אשר תוריד אותם לדבר עמך. וכן בכל יום תעשו כ"א טבילות כמנין אהי"ה ובסוף כ"א יום תעשו הפסקה ותקבלו תענית שלשה ימים רצופים לילה ויום ובכל יום

תעשו כ"א טבילות כנו"ל וביום
הג' אחר תפילת המנחה תזכיר שם
הגדול שם בן מ"ב שאתה יודע עם
הצורפים והכוונות שלו ותזכיר
השם הגדול היוצא מפסוק שרפים
עומדים ממעל לו כאשר אתה יודע
בניקודו ומקורו. וכאשר תעשה
תהיו מעוטפים בטלית ותפילין
ותכסו את פניכם ותשביעו באלו
השמות הקדושים את סנדלפון
המלאך הוא עם מחנהו שיבואו
לכם וכאשר יבואו התחזקו בריח
הטוב להריח כי יהיה לכם פחד
ורעדה וחולשה גדולה מקול
הרעש והאש הגדולה ומיד תשליכו
עצמכם לארץ ותאמרו בקול רם
מאד בשכמל"ו. ומיד סנדלפון
וסיעתו יאמרו אליכם למה עשיתם
הדבר הזה ומיד בדברו אליכם
מקול הרעש הגדול מכת דבורו
תצא נשמתכם ותישארו בלא כח
ויסתמו דבריכם ולא תוכלו
להשיבו מרוב הפחד והחולשה
ולכן באותו הפעם יהיה לכם
לבונה זכה להריח בה ותבקשו
מהמלאך הנז' בבקשה ובתחנונים

שיחזק אתכם ויתן בכם כח
שתוכלו לדבר והוא יאמר לכם את
אשר תעשו יען כי הוא השומר
הדרך והנתיב אשר לא יכנס ס"מ
במקומות הקדושה ומכיר
תחבולותיו ויודע מקומות אשר
הוא בו מתחזק ובמה תלוי בהן כדי
שתוכל להלחם עמו וה' אלקיך
ירצך ושלום.

אז מיד שהלך אליהו הנביא
לדרכו התאזרו והתחזקו ר' יוסף
עם תלמידיו יחד בלב אחד
והוסיפו קדושה יתירה על
קדושתם ויעשו ככל אשר אמר
להם אליהו ולא הפילו דבר מכל
אשר צוה אותם ולא פסקו גירסא
ביום ובלילה, ולא היו מהרהרין
בדברי העולם רק במושכלות
ובמעשה מרכבה עד שכמעט
הופשט מהם החומר הטבעי.
וכאשר השלימו הימים הנז' ככל
אשר צוה אותם אליהו מיד לעת
מנחה גדולה קם רבי יוסף
ותלמידיו במורא גדול ובפחד
ובאימה ונתעטפו בטלית ותפילין

וכסו את ראשם והתפללו תפלת
מנחה בכוונה גדולה ואמרו עננו
כנו"ל ובמקום שם הוי"ה היו
אומרים השם הגדול והנורא
ככתבו וניקודו הנודע להם בניגון
ונעימה וגמרו התפלה ונפלו על
פניהם בנפילת אפים מכוסים וקמו
מיד על רגליהם ואמרו וידוי על
עוונותם ועל עון כל בית ישראל.
ואחר זה זעקו בקול רם בכל כחם
עננו אלקי המרכבה עננו ועשו
השבעה בשם מ"ב ובשם אשר
אמר להם אליהו היוצא מפסוק
שרפים עומדים ממעל לו והשביעו
למלאך סנדלפון שיתגלה עתה
אליהם הוא וכל סיעתו הקדושים
בכח השמות הקדושים. ויהי
ככלותם לדבר נפתחו השמים ויבא
אליהם פתאום סנדלפון המלאך
עם כל מחנהו והנה רכב אש וסוסי
אש מחנה גדול ואש להבה מלאה
כל הארץ רעש גדול קול גדול ולא
יסף ויחרד ר' יוסף חרדה גדולה
עד מאד ורוח לא נשאר בקרבו
הוא ותלמידיו ויפלו על פניהם
ארצה ויפג לבם ורעדה אחזתם

ויתחזקו והריחו מריח לבונה זכה
אשר בידם ותשב להם רוחם אך
אימה ורעדה וחולשה גדולה
נשארה עליהם עד כי לא יכלו
לדבר. והנה כאשר בא אליהם
המלאך סנדלפון עם מחנהו ויאמר
מה לך בן אדם רמה ותולעה איך
מלאך לבך להרעיש עליונים
ותחתונים ולא תשגיח ותראה
ערכך השפל התכבד ושכ בביתך
פן יפגעו בך חיילותי וישרפוך
בהבל פיהם. ויען ר' יוסף בקול
נמוך ונשבר מרוב חולשה ואימה
גדולה אשר היה מרתת כל גופו
ואבריו ויאמר אדוני מלאך
האלקים קדוש מה יוכל עבדך זה
לדבר לפניך והנה נשארתי בלי
רוח ונשמה כמת ברוב פחדך
ואימה ורעדה גדולה נפלה עלי כי
יראתי מהאש הגדולה הזאת ואיני
יכול לענות לאדוני כי אם בחסדך
חזקני ואמצני ותן לי רשות לדבר
לפני אדוני. מיד כשמוע המלאך
את דבריו ויגע בו ויאמר קום ודבר
דבריך ראה החזקתי אותך. ויהי
כאשר נגע בו המלאך קם ונתחזק

ואימת שכינת קדושתו אשר בעונות מושפלת עד גולות תחתיות. אבל דע לך בן אדם כי כל אשר עשית עד עתה אינו כלום ואלו היית יודע המקום אשר עלה ס"מ ומחנהו לא היית נכנס בדבר הזה כי מי יוכל לו זולתי הקב"ה לבדו בעצמו עד עת בא דברו. ואני הנה עתה באתי אליך לכבוד שם הגדול אשר זכרת אבל מה אני יכול לעשות לך כי אני יכול להשיג לדעת במה כחו גדול של ס"מ ומחנהו ובמה תלוי ירידתו ועלייתו זולתי המלאך הגדול אכתריא"ל וחיילותיו ומ"ט שר הפנים וחיילותיו שלולי הם היה נכנס והיה כח בידו לעשות כליה לשונאיהם של ישראל ואני אין כח בידי לעשות רק לשמור נתיבות הקדושים אשר בעולם העשיה שמשם עוברים תפלות ישראל ואני שומר אותם עד אשר אני מוסר אותם לאלו המלאכים והם היודעים ויוכלו להגיד במה תלוי כחו הגדול של ס"מ. והנה מי יוכל לעמוד לפני אלו המלאכים

וישתחו לאפיו ארצה ויסר מנעליו מעל רגליו אבל תלמידיו עדיין פניהם בארץ ולא יכלו לקום ויען ויאמר רבי יוסף שלום לך ושלום בואך מלאך ה' צבאות ושלום לכל מחניך הקדושים ובבקשה ממך חזקני ואמצני ועזרני למלא את רצוני כי גלוי לפני ממ"ה הקב"ה כי לא לכבודי ולכבוד בית אבי אני עושה רק לכבוד אלקים חיים מלך מלכי המלכים אשר לו לבדו הממלכה. ועתה אתה קדוש וחיילותיך הקדושים הסכימו עמי להלחם בעמלק ושרו והורוני הדרך אשר אעשה להעביר ממשלת זדון מן הארץ ואיך ובמה אוכל להוריד ס"מ ממעונו ולהעלות מחנות וצבאות קדושים להעדיר רם על רמים כאשר היו בימים קדמונים. ויען המלאך את רבי יוסף ויאמר לו הלא דברייך טובים ונכוחים ומי יתן שומע לך ויהי אלקים עמך כי כל חמדת המון קדושים שרפים ואראלים וכל מחנות קדושים יושבים ומצפים מתי יבא נקמת ה' אלקים

האדירים ולא תוכל לסכול המראה
הגדולה והמורא הגדול והאש
אוכלת אש של אלו המלאכים
אשר הם למטה ממחיצתם ואם
נבהלת מפני איך תוכל לסכול
ולעמוד ולהתקיים לפניהם. וכן
בעניין הפרישות אשר עשית צריך
שתוסיף כהנה וכהנה ועתה הלא
כה דברי פרוש וקבל שכר אבל
האמת אם היית יכול לעשות הדבר
על נכון שכרך הרבה מאד ומי
יוכל לעמוד במחיצתך. ויען רבי
יוסף ויאמר צעיר אני וקטן ויודע
אני בעצמי שאיני ראוי לעשות
הדבר הזה כי מי אני לבא לפני
המלאך אבל יודע אני כי לב נשבר
ונדכא, אלהים לא יבזה כי לא בזה
ולא שקץ ענות עני. ואני גמרתי
בדעתי למסור נפשי ורוחי על
קדושת קב"ה ושכינתיה ליחדו
יחוד שלם עם שכינתיה וכל אשר
צריך לעשה ואשפוך את נפשי
ודמי ובשרי קרבן לפני קב"ה
ושכינתיה ולכן מלאך השרת קדוש
השם הורני מה לעשה להוריד
אכתריא"ל ומטטרון ומה פרישות

אוסף בקדושה ובטהרה ואיזה
שם אשביע אותם כי אמרתי
אמותה הפעם אחרי ראותי פני
מלאכים קדישים ועליונים כי בזה
יהיו לי חיים נצחיים. ויוסף
המלאך ויאמר שמע נא דברי ויהי
אלהים עמך את הדבר הזה תעשה
וציוך אלהים ויכלת עמוד ויהיה
רצון מלפניו להצליח ולהוציא
מחשבתך לפועל. זה הדבר אשר
תעשה ככל אשר עשית עד עתה
מהטבילות והתעניות וטהרת
המחשבה כן תעשה ארבעים יום
ולא יזוז מחשבותיכם מן
המושכלות אפילו רגע בין ביום
בין בלילה ותגרעו בכל יום דבר
מה מהמאכל עד שתרגילו באכילה
דבר מועט ותוסיפו בהנאת הריח
כי היא היא עיקר חיות הנשמה
ואחר ארבעים יום תזכיר שם
המפורש של שם בן ע"ב עם כל
כוונותיו ונקודותיו ומקורו הידוע
לך וכו' תשביע השני מלאכים
הגדולים והאדירים וקודם
ההשבעה תתפללו ותתחננו
בבקשה מלפני האל שיעזור אתכם

ויתן לכם כח לסבול המורא הגדול
והאש הגדולה שלא תמותו. ואחרי
כן תתחננו לאלו המלאכים שיעשו
למען כבוד השם המפורש ויבואו
לך והתחזק כאשר עשית עתה
ושאל מהם כח ועוז לדברך כי הם
מלאכים אדירים וגדולים והם
יודיעו לך דרכי ס"מ ובמה תוכל
להורידו וחזק ונתחזק בעד עמנו
ובעד ערי אלהינו וה' ישמרך מכל
רע ישמור את נפשך. וילך מלאך
ה' בסערה השמים ועדין
התלמידים מושלכים ארצה מרוב
הפחד והאימה.

ויהי כאשר נסע המלאך
סנדלפו"ן ומחנהו ויקומו מעל
פניהם ויאמר להם ר' יוסף בני
ברוכי ה' חזקו ואמצו ונעשה
בזריזות ככל אשר ציווני המלאך.
ויאמרו הננו מוכנים ומזומנים
ואשרינו כי ראינו מראות אלהים
ושמענו כל דברי ה' הגם כי היינו
נופלים ^{אוצר החכמה} ארצה ^{אוצר החכמה} ועתה ^{אוצר החכמה} כל אשר
תעשה אדונינו ורבינו נעשה,
ויאמר ברוכים אתה לה'. ויקומו

משם וילכו דרך המדבר על הר
אחד קרוב למירון וימצאו מערה
וישבו בה ויעשו כל הארבעים יום
בקדושה ובטהרה ככל אשר נצטוו
לא גרעו דבר עד כי לא היו
מרגישים בעצמם שום דבר מדברי
העולם ולא ראו כל אותם הימים
לא אדם ולא בהמה. ויהי כאשר
השלימו הארבעים יום יצאו אל
המדבר מקום אשר עובר נחל
קישון מלמעלה מצד מקורו כי שם
היו טובלים כל אותם הארבעים
יום ויכינו עצמם להתפלל תפלת
מנחה גדולה ויאמרו ענינו כנו"ל
ויתפללו לפני השם על כך בתפלה
ובתחנה ובטבילה גדולה ועשו
עגולה בארץ ויכנסו בתוך המעגל
ויתנו ידם כל א' ידו לחברו עד
אשר נקשרו בידיהם זה עם זה
בעיגול ויצעקו אל ה' אחר נפילת
אפים ויזכירו שם המפורש וישבעו
למלאך ^{אוצר החכמה} אכתריא"ל ומחנהו
ולמלאך ^{אוצר החכמה} מטטרו"ן ומחנהו. ויהי
בהזכירם שם הגדול ותגעש
ותרעש הארץ ויהי קולות וברקים
ונפתחו השמים וירדו המלאכים

עם כל מחנותיהם ויבקשו לפגוע בר' יוסף ותלמידיו לולי שלא נתפרדו ידיהם והתחזקו בכוונות ושמות ידועות אצלם במחשבתם אבל לא בדבור כי לא היה להם כח לדבר ונפלו כולם לארץ אמנם ידם משולכות זה עם זה ולא נפרדו. ומיד כאשר ירדו המלאכים הנו' התחילו בחרי אף הגדול ואמרו מי הוא זה ואיזה הוא אשר מלאו לבו להשתמש בשרביטו של מלך ואיך מלאך לבך לדבר הזה אתה בשר ודם טפה סרוחה רמה ותולעה ומי אתה קראת אל המלך. והנה כראות ר' יוסף המראה הגדולה הזאת אימתה ופחד גדול נפלה עליו מקול הרעש הגדול ומהאש הגדולה רוכבי אש וסוסי אש מלאכים ושרפים וחייליהם מלאה כל הארץ ורוח סערה מפרק הרים ומשבר סלעים וחרי האף הגדול המלאכים אשר בקשו לפגוע בו, היה כאלם ונרדם לארץ הוא ותלמידיו ולא נשאר בהם נשמה ולא יכלו לענות למלאכים כי נבהלו מפניהם. ויוסף המלאך

מטטרו"ן ויגע בו ויאמר דבר הלא תענה טפה סרוחה מה החרדה הגדולה אשר חרדת אלינו ואוי לך כי לא חשת לכבוד קונך אז כאשר נגע בו המלאך פתח פיו ויאמר בשפה רפה וחולשה גדולה ועיניו סתומות ויאמר מה יוכל העבד הגרוע והשפל לדבר לפני מלאכים קדושים וטהורים אם לא תחזקוני ועתה אדוני חזקוני והרשוני לדבר כי הנני כאבן דומם ופרחה רוחי ונשמתי. ויושט המלאך אכתריא"ל גם הוא את ידו ויגע בו ויאמר ראה החזקתיך ודבר דבריך ואז נתחזק רבי יוסף ויפתח את פיו. ויען רבי יוסף ויאמר אל אלקים הוא יודע אם במרד ואם במעל עשיתי כל המעשים האלה כי אם לכבוד קב"ה ושכינתיה להקים אותה מעפרא אשר היא מושפלת בעונותינו ועתה אתם מלאכין עלאין קדישין עליכם המצוה הזאת ולא יקרא תפארתי על הפעולה הזאת ולכן המלאכים ראוי להיות מקנאים קנאת ה' צבאות ולכן בבקשה מכם מלאכי

השרת בכח השם הגדול המפורש
אשר על שם הקדוש הזה תלויים
ועומדים עליונים ותחתונים תנו
כבוד לשמו והורוני כמה כחו של
ס"מ ומחנהו ובמה אוכל להורידו.
ויענו המלאכים יחדיו הקשית
לשואל כי אם היית יודע
בעונותיהם של ישראל כמה הוא
תקיף וכמה הוא חזק ואין מי
שיכיר אותו בלעדנו כי אנחנו
שומרים נתיבות עליונים ממחנות
סמא"ל וסיעתו והוא חזק מאד
ואין מי שיוכל להורידו כי בין
כוכבים קנו ושם מושבו מוקף בג'
מחיצות מחמת עון ישראל וחזק
הוא מאד ולא תוכל לו בלעדי
הקב"ה בעצמו עד עת בא דברו.
ויוסף עוד רבי יוסף ויאמר כבר
חרפתי למות נפשי על כבוד קב"ה
ושכינתיה ואחרי אשר ראיתי
מחנות קדושים ותנצל נפשי
בטחתי בחסדי האל יעזור לי
ויעלה בידי ויבואו דבריהם
הטהורים כדת מה לעשות וכל
אשר תאמרו לי אשמור מאד
לעשות. ויענו המלאכים ויאמרו

שמע יוסף דבר ה' עד הנה לא
נעלם לפני מי שאמר והיה העולם
כי מחשבתך לו רצויה אבל עדיין
לא הגיע השעה וכבר נגזרה גזרה
אם תעירו ואם תעוררו את
האהבה. ועתה מצד החכמה
והמדע מסודות נעלמים אשר
חננך צור עולמים ובם אנו
מוכרחים לכבוד שמו הגדול
המפורש לומר לך ולהורות את
הדרך אשר תעשה. אבל דע לך כי
לא תוכל לו ולכן אל תכנס
במקום שאינו ראוי לך ועד פה
תבא ולא תוסיף אבל אם תרצה
לפצור בדבר על ידי שמו הגדול
אנו נאמר לך מה תעשה והאמת
אם באולי תעלה בידך מה טוב
חלקך ומה נעים גורלך. ויען רבי
יוסף ויאמר קדישין עלאין
דבריקם טובים ונכוחים אבל חם
לבי בקרבי בראותי שכינת עוזו
מושפלת וקנאתי לציון קנאה
גדולה וה' הטוב בעיניו יעשה ואם
יקטלני לו איחל לא אסיר
מחשבתי ממנו ואתם מלאכי
עליון חזקוני במיטב הגיון והיה

לי לזכרון ולא אסור ימין ושמאל
ובטחתי בשמו הגדול שלא יהיה
לי פוקה ומכשול.

אחרי כן פתח אכתריא"ל המלאך
ואמר דע לך כי מצד אחד כנגדי יש
לו לסמא"ל שתי מחיצות חזקות
אחת חומת ברזל מהארץ עד
לשמים ואחת מחיצה גדולה של ים
אוקיינוס זה הים גדול ורחב ידיים.
וכן גם כן ענה המלאך מטטרון כי
מצדו ונגדו יש לו לס"מ מחיצה
מהר גדול של שלג וראשו מגיע
השמימה. ועתה שים עיניך ולבך
לכל אשר נאמר אליך וחזק ואמץ
כי אתה צריך להשפיל ולהעביר
אלו השלש מחיצות כדי לעלות על
הר שעיר הוא אדום לשפוט את הר
עשו. וזה אשר תעשה בצאתך מזה
המקום שים דרכך ולך דרך הר
שעיר ושם אנו קודמים לפניך בהר
שעיר למעלה וכל אשר תעשה
אתה למטה כפי אשר נאמר לך כן
נעשה למעלה ודיוקן נשמתך
למעלה עמנו בכל פעולותיך אשר
תעשה אתה למטה כן תעשה

נשמתך למעלה ולכן תזהר והשמר
אל תפל דבר מכל אשר נאמר לך.
והיה בבואך דרך הר שעיר הזה
בקדושה ובמיעוט ^{אוצר החכמה} אכילה
ובייחודים כאשר עשיתם עד עתה ^{אוצר החכמה}
כי כבר נשמתכם עלתה במעלה
שכמעט אתם בגדר מלאכים
ונשכח מכם דרכי העולם ובוזה
תתמיד ולא תפרד מחשבתכם מן
המושכלות אפילו רגע אחד. והנה
שם בדרך יבואו עליכם כח גדול
של כלבים שחורים והם כתות של
סמא"ל אשר שלח לבלבל כוונתכם
ולא תפחדו ותזכירו עליהם שם של
הויה במילוי ההי"ן שהוא כמנין
ב"ן וכמנין כל"ב ותכונו בניקודו
וביחודו ויברחו מפניכם. ומשם
תלכו לעלות להר תמצאו הר גדול
של שלג עד לשמים ואין דרך
לנטות ימין ושמאל ותזכירו שם
היוצא מפסוק הבאת עד אוצרות
שלג הנודע לך צירופו וניקודו
ויעקר ההר ממקומו ותזכיר השם
של תשלג בצלמון כאשר אתה
יודע בצירופו וניקודו ויתבטל ההר
ממקומו לגמרי ותלך באלו הכונות

בידיך ולא תזוז מחשבתך עד אשר תגיע למחיצה האחרת של ים אוקיינוס אשר גליו יעלו עד לשמים ותזכיר עליו שמות היוצאים מהמזמור הבו לה' בני אלים עם אזכרות שלו ככתבם ונקודותם וצירופם ומקורם ותתייבש ותעבר ביבשה. אחרי כן תלך ותמצא חומה גדולה של ברזל מן הארץ עד לשמים ותקח בידך סכין ותכתוב עליהם שם היוצא מפסוק חרב לה' ולגדעון עם ניקודו ומקורו ותחתוך בסכין בתוך הברזל ותעשה פתח ותכנס והזהירו שתחזיקו בפתח עד אשר תעבור אתה ותלמידך שלא תסגר יען כי אחרי אשר תעבורו יחזור הפתח ויסגר ואחרי כן תלכו ותגיעו עד הר שעיר. ובאותו הפעם אנו משליכים לס"מ ממקומו וכבר הוא בידך ימסר, ואז יהיה בידך מוכן שם המפורש כתוב וחרות על טס של עופרת וכן יהיה לך טס אחר ותכתוב עליו חרות שם היוצא מפסוק של זכריה ויאמר זאת הרשעה וישלך אותם אל תוך

האיפה וישלך את אבן העופרת אל פיה. ותכתוב השם היוצא מהפסוק עם ניקודו ומקורו ואחר כן תלך בכל אות נפשך בהר שעיר ושם תמצא סמא"ל הרשע וזוגתו לילית ותחפש אחריהם כי הם ברחו מפניך ונחבאו בחורבא אחת ותמצא אותם בדמות שני כלבים שחורים זכר ונקבה ותקרב אליהם ולא תפחד מהם ותשים על הכלב הזכר הטס של שם המפורש ועל הנקבה הטס האחר ומיד תשים חבל או שלשלת בצוארם והטסים עליהם והם יבואו אחריך עם כל סיעתם ואז חפץ ה' כבר עלה בידך ותביא אותו לדין על הר שעיר שעברת. ושם יתקע בשופר גדול ויתגלה המשיח ויעביר רוח הטומאה מן הארץ והקב"ה ישמוט אותו לפני הצדיקים ותהיה גאולה שלימה והיתה לה' המלוכה. אם את הדבר הזה תעשה על מתכונתו אשריך ומה טוב חלקך מה נעים גורלך אך הזהר והשמר בכוונות האמורות אתה ותלמידך ולא תפסיקו מהכוונות אפי' רגע. וגם

הזהר מאד כי כאשר יהיו בידיך סמא"ל וזוגתו ויבכו ויתחננו לך שתתן להם דבר מה לאכילה או לשתייה או איזה מזון לקיום גופם לא תשמע להם ולא תתן שום דבר כי יחנן קולו אל תאמן בו והזהר מאד על זה וגם על הכוונות כי אפי' שיהיה בידך צריך אתה שמירה גדולה מאד ולא תגרע דבר מכל אשר אמרנו לך וה' יהיה בכסלך ושמר רגלך מלכד.

ואחר כן עלו שני המלאכים הקדושים בסערה השמים ור' יוסף רואה וכורע ומשתחוה אבל תלמידיו עדין היו נופלין על פניהם ולא יכלו להרים ראשם עד אשר עלו וכאשר עלו המלאכים גם הם קמו בשמחה רבה ואחרי אשר עלו המלאכים קמו ר' יוסף ותלמידיו בזריזות ויסדרו סדרי השמות והאזכרות והכוונות אשר צוו' והשני טסי העופרת ושימו פניהם דרך הר שעיר והנם בדרך והנה לקראתם כתות כלבים שחורים ויקומו עליהם ויסובו

עליהם מכל צד ומיד הזכירו השם אשר נצטוו ויפוצו הכלבים מעליהם ויברחו ולא נראו עוד. ואחר כן הלכו הלוך ועולים עוד כמו מהלך יום ויהי לעת ערב מצאו הר גדול של שלג עצום מאד מן הארץ עד לשמים ומיד נתחזקו בשמות ובצירופים הנז"ל ויעקר ממקומו ובצירוף האחר הנז"ל נתבטל לגמרי וילינו שם בלילה ההוא. ואחרי כן בבקר השכימו והלכו שני ימים אחרים וביום השלישי כעלות השחר והנה לפנייהם ים גדול ורחב ידיים אשר היה הולך וסוער וגליו עולים עד לשמים ומיד הזכירו השמות כנז"ל ויעברו בתוך הים ביבשה ובחצי היום הגיעו לחומת הברזל הגדולה מן הארץ עד לשמים ויקח ר' יוסי הסכין אשר כתב עליו השם כנז"ל ויחתוך בחומת הברזל אשר היתה עוביה טפח ויעש בה פתח ויחזיקו את הפתח עד אשר עברו כל החמשה תלמידים ובעת עוברם נתעצל אחד מן התלמידים אשר היה אחרון ונשמט הדלת מיד ר'

עם כל מחנותינו כפופים ואסורים בידך ואין בנו כח עוד ועשה בנו כטוב בעיניך רק תן לנו במה לחיות בו כי הושלכנו ממחיצתינו אשר היינו נוזנים מזיו השכינה מאחורי הפרגוד ועתה למה נמות תן לנו מזון לחיותנו עד בואנו אל שעיר. וימאן רבי יוסי כאשר צווה ולא רצה לתת להם מאומה ויהי המה הולכים בדרך רבי יוסי עם תלמידיו שמחים וטובי לב ופניהם פני להבים וסמא"ל ולילית עם כל מחניהם הולכים ובוכים וישמח ר' יוסף והתחיל לזוז דעתו עליו ויאמר מי האמין לשמועתנו שהיו אומרים שלא יעלה בידינו והנה זה היום ישמחו השמים ותגל הארץ ויאמרו בגוים ה' מלך. אז ענה סמא"ל ויאמר ידעתי כי יכול תוכל ולא יבצר ממך מזימה ויבכה בכיה גדולה ויאמר אדוני מה תפחד ממני ומכל מחנותי אין לנו עוד שום כח וחוזק והננו כולנו תחת ידך לעשות רצונך אלא יותן לנו דבר מה להחזיק רוחינו כי במה נעמוד ונתקיים עד בואנו שמה.

יוסף ונסגר על רגל התלמיד ונלכד רגלו ויצעק מורי ורבי הצילני כי נלכדה רגלי מיד הוציא רבי יוסף הסכין וחתך בברזל סביב רגלו ויעבור והדלת חזר ממקומו. ויעלו לראש הר שעיר וילכו משם עד עת ערב וימצאו בקעה והנה שם כמה חורבות ^{אוצר החכמה} וישמעו קול כלבים צועקים ויבואו לתוך החורבה והנה שם נחבאים שני כלבים שחורים גדולים מאד זכר ונקבה וכאשר קרבו אליהם ויקפצו עליהם לבלוע אותם והיה ביד ר' יוסי הטסים ומיד הרגיש כי הוא סמא"ל ולילית ויושט ידו הימנית ויתן הטס בצואר הכלב הזכר והשמאלית על צואר הנקבה, ותלמידיו בידם חבלים ויקשרו אותם והטסים עליהם. ומיד כאשר ראו כי כלתה עליהם הרעה נפשטו מצורת כלב ונתלבשו בצורתם ^{אוצר החכמה} כצורת אדם ולהם כנפים ומלא עינים כמו אש בוערה ויתחננו ויבקשו מרבי יוסי ליתן להם לחם ומים כדי להתקיים ולעמוד ויאמרו לו אדוני עתה הנה אנחנו

ויען ר' יוסף ויאמר לא אתן מאומה כאשר צווה ויהי בבואם קרוב להר שעיר לקח ר' יוסף קורט לבונה להריח בה. ויאמר סמא"ל ואם לא תתן לי אכילה תן לי מעט מזה הלבונה אשר בידיך להריח בה ויושט ר' יוסי את ידו ויתן לו מעט מהלבונה אשר בידו ויוציא סמא"ל ניצוץ אש מפיו וישרוף את הלבונה ועודינה ביד ר' יוסי ויעל עשנה לאף סמא"ל וינתק את המוסרות והחבלים וישלך מעליו את טסי העופרת ויתנגד הוא עם חיילותיו ויפגעו בתלמידים וימותו מהם שנים מיד מקול התרועה אשר הריע סמא"ל וחיילותיו ושנים אחרים נפגעו ויצאו מדעתם ונשאר ר' יוסף לבדו הוא ותלמיד אחד והוא עייף ויגע ומשתומם ולא ידע כי בנפשו נתן לו הלבונה והקטיר לפניו באופן שעשה אותו ע"ז ונתבטלו כוחות הקדושה שבטסי העופרת ע"י הקטרת ובעונות לא שמר דברי המלאכים ובאותו רגע היה כל ההר עשן חשך ואפלה ובת קול

יצאת ואמרה אוי לך יוסף ואוי לנשמתך שלא שמרת אשר צויתה ועבדת ע"ז והקטרת קטרת לסמא"ל והנה הוא רודף אחריך לטרדך מן העולם הזה ועולם הבא. ותלמיד האחד נשאר עם ר' יוסי עייף ויגע וחלש והגיע עד שערי מות וישבו שם תחת אילן אחד כמו שתי שעות וינוחו ואחר כך קברו שני התלמידים והלך לו רבי יוסף עם תלמידו האחד לחזור לדרכם ונהפכו תואר פניהם חשוכים ירוקים וחלשים ביותר והשנים האחרים נכנס בהם שד וברחו והלכו להם אשר לא נודע באיזה מקום עד כי לבסוף באו לעיר צפת אחר חדש ימים ומתו בקרוב מחמת הצער שהיו מצערים אותם השדים.

ואחרי זאת הגיע ר' יוסף לעיר צידון ושם ישב ויצא לתרבות רעה כיון שראה שלא נעשתה עצתו ובפרט ששמע הבת קול הנז' נתייאש מן העולם הבא וכרת ברית עם לילית המרשעת ומסר

אותם לדעת מה זה ועל מה זה
ויאמרו השדים אנו שלוחי רבי
יוסף אשר יושב בצידון מיד המלך
שלח שר צבא אחד בספרים
ומנחה לשר צידון כי מיד ישלח לו
לר' יוסף חי להינקם ממנו ולעשות
בו יסורין קשים. ויהי כאשר ראה
ר' יוסף כי כלתה אליו הרעה ויודע
הדבר על פי השדים אשר שלח
מיד קודם שהגיע הכתב לשר
צידון הלך והשליך עצמו לים
ומת. ואני התלמיד החמישי
נשארתי לבדי מוטל על ערש דוי
כל ימי ואין רפואה למכתי וכל
אברי מרתתין ואין לי מנוחה מן
השדים וכתבתי זה המעשה לזכרון
וה' ירחם עלי ויאמר לצרותי די.
כה דברי התלמיד יאודה מאיר
אשר היה במעשה הגדול הנז"ל
מר' יוסף דילה ריינה, עד כאן:

ואני המעתיק העתקתי אותו
מכתבים ישנים בלויים מאד אשר
מצאתי אותם בגניזות ספרים אשר
בצפת תוב"ב בכאן וכתבתי
המעשה הזה לאות ולזכרון למען

עצמו בידה ותהי לו לאשה והיה
מטמא עצמו בכל טומאות עד כי
בשמות הקדש ושאר שמות
והשבעות אשר היה יודע היה
משתמש בהם להרוג והיה משביע
רוחין ושדין בכל לילה להביא לו
את אשר יחפוץ וכה משפטו ימים
רבים עד כי אהב מכל הנשים אשת
מלך יון והיה מביא אותה כמעט
בכל לילה ובבקר היה מצוה
להחזירה. ויהי היום ותאמר
המלכה אל המלך כי בכל לילה
בחלומי מביאים אותי למקום אחד
ונזקק לי איש אחד ובבקר אני
מוצאת את עצמי במיטתי ואני
מלוכלכת משכבת זרע ולא ידעתי
מאין יבא לי זה או המלך הרגיש
בדבר ושלח לקרוא לחרטומים
ושם אותם שומרים בבית המלכה
עם נשים אחרות ויאמר אליהם
שיהיו מוכנים וזריזים בהשבעות
ושמות הטומאה לעכב אותם
שיבואו לקחת המלכה וכן עשו
וישבו על משמרתם. ובלילה ההוא
באו השדים כמצות ר' יוסי ומיד
הרגישו ועשו פעולות והשביעו

אוצר החכמה

כזה נתבטל כח קדושת השמות
הקדושים ונתגבר וחזר למקומו
וגם יראה כמה גדול כח השמות
הקדושים ובזה ילמד ליראה את
השם הנכבד הנורא ויחזור
בתשובה שלימה לפניו יתברך
ובזה יבא הגאולה השלימה ע"י
הקב"ה בעצמו יחזיר שכינתו
למען קדשו ויאודה וישראל בבנין
אריאל ובביאת הגואל אכ"ר.

אשר לא יקרב איש זר להביא
הגאולה הגם שאפשר שיפציר
הדבר בחכמתו. וגם מזה נהיה
למוסר והשכל במה שאמר שלמה
בחכמתו בטח אל ה' בכל לבך ואל
בינתך אל תשען שהיה ראוי שלא
יבטח על בינתו וחכמתו ויהיה
בטחונו בהקב"ה וגם שמזה יראה
האדם כמה מתחזק ס"מ וסיעתו
מעונותינו שבשכיל דבר מועט

אוצר החכמה

תושל"ב"ע

